

מדרש לוי

מבית מדרשו של
מרן הגר"ש ואזנר זצ"ל
בעל "שבט הלוי"

פסקים
ובירורי
הלכה

חודש סיון
וחג השבועות

סיון
תשפ"א

לחלוקה חינם לע"נ הרה"ח ר' ברוך בענדיט ב"ר יוסף מנחם שטיין
כ"ט תמוז תשע"א

מבית לוי

מבית מדרשו של מרן הגר"ש ואזנר זצ"ל

דבורה הנביאה 15 בני ברק

טל. 03-5700279

פקס: 1533-5700279

אימייל: m0779219211@gmail.com

הרב משה שטיין

רב דקהל חסידים קרית הרצוג ב"ב
וראש כולל קרלין סטולין

בית הוראה

**שע"י ביהמו"ד קהל חסידים קרית הרצוג
מיסודו של מרן הגר"ש ואזנר זצ"ל**

רחוב הרב אברמסקי 26 בני ברק

בימים ראשון - חמישי

בשעות 19.30-20.30

טל. 03-5780122

בשעות אחרות ניתן לפנות בפלאפון: 052-7613210

כל הזכויות שמורות

סימון א'

מנהגי חדש סיון

שבת מברכין - אומרים אב הרחמים בשבת זו אף שהיא שבת מברכין^א.
ערב ר"ח - תפילת השל"ה - רבים נוהגים לומר תפילת השל"ה הנאמרת בער"ח סיון על הצלחת הבנים.
תחנון - אין אומרים תחנון מר"ח סיון עד אחר אסרו חג^ב. והמנהג שלא לומר תחנון גם בכל ששה ימים שאחר החג.
נגינה - מחמירים בכל ימי הספירה, עיין בהערה^ד.
נשואין - יש מתירין לעשות נשואין מר"ח, ויש מתירים רק מנ' סיון בשלשת ימי הגבלה. והכל לפי צורך הענין^ה.

- א. רמ"א סי' רפ"ד ס"ז, וע"ע בשו"ע הרב שם סי"ד.
- ב. רמ"א סי' קלא ס"ז, ורמ"א סי' תצ"ד ס"ב.
- ג. עיין מ"ב סי' קלא סקל"ו שיש מקומות שנוהגין כן מפני שהם ימי תשלומין לקרבנות החג, ועי' ליקוטי מהרי"ח שהביא משע"ת בשם שיירי כנסת הגדולה שיש נוהגין שלא ליפול גם ביי"ג סיון משום ספיקא דיומא אמנם באר"י שנוהגים יו"ט יום אחד אומרים תחנון ביי"ג סיון לכו"ע.
- ד. ראה מבית לוי מועדים (פרק ע"ט ס"ג והערה י"ב) להחמיר בזה במשך כל ימי הספירה. ואחר ר"ח סיון ישאל שאלת חכם אם אפשר להקל בזה לצורך. (מרן זצ"ל לא התיר לעשות בר"ח סיון הכנסת ס"ת עם תזמורת).
- ה. עיין מ"ב (סי' תצ"ג ס"ק ט"ו) מח"א שמנהג וילנא שנוהגים איסור מיום א' דר"ח אייר עד ג' סיון בבקר מלבד בל"ג בעומר שנוהגין בו היתר. [וכן דעת מג"א, ושו"ע הרב] ויש מקומות שנוהגין להקל רק בר"ח אייר ובל"ג בעומר ובר"ח סיון עד שבועות. וכ' בשע"צ (סקי"ג) שכן משמע מדה"ח אף שלא אדע בכירור מאין מצא המנהג הזה להקל ביום ב' של חדש סיון. וסיים המ"ב ובענינים אלו יתפוס

בנישואין בימים אלו [חוי' מר"ח סיון] לדעת המג"א מתענים החו"כ"ו.
 תספורת - לדעת הרמ"א ומנהג אשכנז יש נוהגים להסתפר מר"ח ויש מג' ימי
 הגבלה. למנהג האר"ז"ל אין מסתפרים עד ערב שבועות¹.

כ"א כפי מנהג מקומו. ובשעה"צ (סקי"ד) דמקורו מחק יעקב, וסיים להלכה,
 ובספק אין להחמיר בדבר שהוא רק מצד המנהג ע"ש, ע"כ. ועפ"ז שמעתי ממרן
 זצ"ל שהכל לפי הענין, ולכתחילה יעשו מג' בסיון, ובשעת הדחק מר"ח.

ו. עי' סי' תקע"ג במ"ב (ס"ק ז') דיש מקילין בכל הימים שאין אומרים תחנון, ועי'
 בקובץ מבית לוי (ח"ט עמ' ל"ב), וכן הוא להחמיר במט"א (סי' תרכ"ה ס"ב),
 אם לא במקום חולשה.

ז. מרן זצ"ל הסתפר רק בבוקר, אבל בישיבה הסתפרו מהלילה. [ולקטנים ודאי שיש
 להקל].

נוהגים לאכול מאכלי חלב בשבועות ולכן מצוין לאפות עוגת גבינה בתנור, וע"כ צירפנו כאן את עיקרי ההנהגה בדברים המצויים. הדברים מובאים בהרחבה בספר מבית לוי יורה דעה הלכות בשר בחלב.

- א. מי שרוצה לאפות עוגת חלבית, לא יאפנה בתא הכשרי שבתנור, אף לאחר מעל"ע מהשימוש הכשרי. (ואף לאחר חימום על החום הגבוה לא ישנה לכתחלה).
- ב. מותר לאפות חלבי בתנור פרווה, ולאפית פרווה אחר אפית החלב ינקה את התנור וימתין [לכתחילה] מעל"ע, לאפית הפרווה. וכמוכן להשתמש בתבניות אחרות. וכשהזמן דחוק יחמם את התנור בחום הגבוה ביותר זמן מה, ואח"כ יכניס את מאכל הפרווה, ויהיה דינו כפרווה, וניתן יהיה לאוכלו עם בשר.
- ג. טעה והשתמש לאפית חלבי בתא הכשרי, צריך להכשיר את התנור. ינקנו היטב, ויפעילנו על החום הגבוה ביותר במשך כחצי שעה. ולגבי העוגה, אם התנור אינו בן יומו מבשר [ואינו מלובלך] העוגה מותרת. [וכשהתנור בן יומו יש להקל כאשר אין ויעה מהעוגה החלבית, וכפרט אם הדלת פתוחה מעט].
- ד. טעה והשתמש בתבנית פרווה לאפית גבינה, ימתין מעל"ע ויכשיר, ע"י הנעלה במים רותחים ג"פ.
- ה. טעה והשתמש לאפית גבינה בתבנית כשרית, אם התבנית בת יומה, העוגה אסורה והתבנית אין לה תקנה בהכשרה. ואם התבנית אינה בת יומה [והתנור [והתבנית] אינו מלובלך] העוגה מותרת, והתבנית יש לה תקנה בהנעלה ג"פ לאחר שתשהה מעל"ע.
- ו. תנור "פירוליטי" שמתנקה בחום של למעלה מ-350 מעלות מותר לעת הצורך להשתמש בו לאחר הניקוי מבשר לחלב, (בתבניות אחרות). [אף שאין מכשירים מבשר לחלב ולהיפך, כמ"ש המג"א בהלכות יו"ט (סי' תק"ט סק"א והובא כמ"ב, סקב"ה), מ"מ בתנור כזה שדרך להכשירו ע"י ליבון קל מזמן לזמן לניקוי יש להקל].

סימן ב'

ערב יו"ט

שחרית - אומרים בערב יו"ט מזמור למנצח יענך^א.
 נוהגים להעמיד ענפי אילנות ופרחים בבית הכנסת ונכתיב ויש לעשות זאת
 בערב יו"ט ולא ביו"ט.
 ניתוח דחוף או התרמת דם דחופה לפיקוח נפש מותרת בערב יו"ט, אבל כדאי
 להמנע מלקבוע זמן לזה בערב יו"ט. וכבדיקת דם רגילה שמוציאים מעט דם אין
 חשש^ג.

הדלקת נרות

הנשים המדליקות נרות יו"ט מבעוד יום, ידליקו גם בערב שבועות מבעוד יום,
 ומכרכות שהחיינו^ד.
 המדליקות בלילה בפתיל צף - שמכניסים פתילה בתוך העיגול העשוי לכך,
 מותר מן הדין להכניסו ביו"ט, ויש המכניסים לכתחילה בערב יו"ט^ה. [וכפתיל צף
 שהנקב סגור אסור ביו"ט מן הדין משום מתקן מנא].

- א. סי' קלא"א מ"ב סקל"ב מאחרונים (ובסידור יעב"ץ כתב שאין לאומר).
- ב. ברמ"א סי' תצ"ד ס"ג נוהגין לשטוח עשבים בביהכנ"ס והבתים זכר לשמחת מ"ת
 שהיו שם עשבים סביב הר סיני. ובמ"ב (ס"ק י') הביא ממ"א שנוהגים להעמיד
 אילנות בביהכנ"ס ובבתים זכר שבעצרת נידונו על פירות האילן. וכן נהג החת"ס
 (חוט המשולש עמ' קכ"ד) ובמקום מושב החת"ס היו עושים סוכה מאילנות.
 ובמנהגי חת"ס כתב שהקפיד כשלא עשו וכן נוהגים בביהמ"ד של מרן זצ"ל.
 (וע"ש במ"ב מח"א שהגר"א ביטל מנהג זה משום שעכשיו הוא חוק העמים).
- ג. עי' שו"ע סי' תס"ח ס"י, ומ"ב שם.
- ד. שמעתי ממרן זצ"ל. [ודלא כמי שכתב שאין להדליק מבעוד יום משום תמימות
 תהינה].
- ה. ראה בספר מבית לוי מועדים במדור ברור הלכה מו"מ בענין זה, ודעת מרן זצ"ל
 שם [והעתיקו אח"כ בשבט הלוי (ח"ט סי' קכ"ח א')] דמעיקר הדין מותר, דנתינת

סימן ג'

ל"ח יו"ט

מנחה - גם הנוהגים לומר בערב שבת מזמור הודו לה' וגו' אין אומרים אותו בערב יו"ט^א.

מעריב - מאחרים זמן תפלת ערבית עד אחר צאת הכוכבים כדי שיהיו שבע שבתות תמימות^ב.

אחרי ברכת השכיבנו אומרים פסוק וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל^ג

קידוש

נשים שבירכו שהחיינו בהדלקת נרות לא תענינה אמן על ברכת שהחיינו של המקדש כשרוצות לצאת בברכת בופה"ג של המקדש, אבל אם מברכות לעצמן בורא פה"ג יכולות לענות אמן^ד.

ל"ח שבועות - נוהגים להיות ערים כל הלילה ולעסוק בתורה, ומקורו בזה"ק,

הפתילה לתוך העיגול אינה להשלים צורת הכלי אלא הצף הוא בית קיבול המחזיק את הפתילה שעומדת להדלקה לבדה. ואינו דומה להכנסת אבנט במכנסיים, ולא להכנסת רצועה במנעל בסי" שי"ז, ובודאי לא לנתינת מוכין לתוך הכר בסי" ש"מ. ואינו דומה כלל לדינים שבסי" שי"ג ס"ט - והפתילה נשרפת והצף נשאר - ויפה העיר הגרי"מ שטרן שיחי' מסי' תק"ט ס"ג, ובמג"א ומ"ב שם. ואני לעצמי נהגתי להכין הכל מערב יו"ט, עכ"ד.

א. מט"א סי' תרכ"ה סל"ו.

ב. סי' תצ"ד במ"ב (סק"א) מאחרונים. מרן זצ"ל אף שהחמיר כר"ת לא המתין להתפלל מעריב עד צה"כ דר"ת. ויש לדעת שהעיקר להלכה שהקידוש יהיה אחר צה"כ, ובתפלה יש מקילים, עי' במג"א שם ובשל"ה.

ג. מט"א (סי' תרכ"ה ס"מ) בשנים האחרונות הנהיג לומר מערבית בתפילת מעריב.

ד. ראה מבית לוי מועדים פרק ג' סעיף ט', ופרק ק"ב סעיף ה'.

וראה בשל"ה הק' מסכת שבועות. ונהג מרן זצ"ל לומר תיקון ליל שבועות כמו שנדפס^ה

סימן ד'

עלות השחר, תפלת שחרית

זמן עלות השחר - הורה מרן זצ"ל שבעים ושתיים דקות לפני הנץ. ברכות השחר והתורה למי שניעור כל הלילה ומתפלל ותיקין - מי שניעור כל הלילה ימול ידיו בעלות השחר ולא יברך על נטילת ידים רק כאשר עשה צרכיו לפני כן, ואז יברך על נט"י ואשר יצר^א. או שיצא בברכה שישמע ממי שמברך להוציאו בברכת התורה וברכות השחר. יראה לשמוע ברכת אלקי נשמה והמעביר שינה מאחר שישן בלילה, ויכוין לצאת^ב.

וכן יראה לשמוע ברכת התורה מאחר שנתחייב בה בודאי^ג. ואם ישן בערב יו"ט ביום שינת קבע יש לחוש ולהפסיק ללמוד כשהגיע עמוד השחר, עד שיברך או שישמע מאחר ברכת התורה^ד.

ה. והיה נוהג ללמוד ברבים את מנין המצוות שבתחלת משנה תורה להרמב"ם. והיה לומד את המ"ע הראשונה אנכי וכן את הל"ת הראשון לא יהיה לך, ואח"כ היה מכבד את המשתתפים לומר לפי סדר הישיבה כל אחד מצוה אחת, והיה שואל אותם פרטים במצוה, ובפרט זכור כיצד שאל על סדרי הקרבנות. ואח"כ היה מבאר ומוסיף על הדברים.

א. מ"ב סי' תצ"ד (סק"א), ושו"ע סימן ד' סעיף י"ג ומ"ב (סק"ל).

ב. סי' מ"ו ס"ח, ומ"ב ס"ק כ"ד.

ג. מג"א סי' תצ"ד, ויאמר כמה פסוקים אח"כ שיחשב לימוד מיד אחרי הברכה. מ"ב, (סי' מ"ז ס"ק כ"ח).

ד. במ"ב (סי' מ"ז ס"ק כ"ח) הביא מרעק"א (סי' מ"ז) שאם ישן ביום שינת קבע וניעור כל הלילה, חייב בברכת התורה בבוקר. וכ' בשבט הלוי (ח"י סי' ע"ז) דלפ"ז בהגיע עלות השחר יש לחוש שחייב בברכת התורה ואין להמשיך וללמוד

ברכה על הטלית - זמן הברכה על הציצית משיכיר, מרן זצ"ל היה מביט בחלון לראות אם כבר האיר בחוץ, וזמן זה נהג שהוא כ-ארבעים וחמש דקות לפני הנץ [מאוחר מעט מהלוחות שהוא כחמשים דקות לפני הנץ]. לא יברך ברכת ציצית על הטלית קטן, אלא יבין לפוטרה בברכה על הטלית גדול^ה.

תפלת שחרית - מרן זצ"ל התפלל שחרית כותיקין, וכמ"ש בתשובה, ואני

בלי ברכת התורה ע"ש. [ואם הולך לישון [לאחר שקורא קריאת שמע] ומתפלל מאוחר יותר, נראה שיכול ללמוד עד שהולך לישון].

ועיין בשבה"ל (ח"א סי' י"ד ז') שלדעת המג"א (סי' מ"ז ס"ק י"ב) מי שהיה ער כל הלילה יברך בבוקר, שכן התקנה לברך ברכה זו כל יום. ורעק"א סובר שאם איכא תרתי נייעור בלילה וישן ביום הקודם לכו"ע מברך, ומי יהרהר אחריו. אבל ממג"א משמע שאין צריכים לזה. [ועיין במ"ב (סי' מ"ז ס"ק כ"ח) די"א (ח"א בשם הפר"ח וביאור הגר"א) שא"צ לברך בבוקר.

במשך שנים רבות היה לאאמור"ר הרה"ח ר' ברוך בנדיט שטיין ז"ל חזקה להוציא את הציבור בכיהמ"ד דיח"ל בברכות השחר [ומרן זצ"ל היה אומר בשקט עמו ביחד מותרגילנו בתורתך]. וכאשר מרן זצ"ל בשנותיו המאוחרות הוציא את הציבור בברכת המעביר שינה אמר הוא תחילת הברכה, ומותרגילנו בתורתך אמרו הציבור יחד עמו, והוא סיים החתימה והברכה ותגמלנו חסדים טובים בא"י הגומל וכו'.

ובשבט הלוי (ח"א סי' ט"ו) כ' לבאר המנהג עפמ"ש המג"א סי' מ"ו בשם כנה"ג דויהי רצון שתרגילנו י"ל בלשון רבים, אע"פ שתחילת הברכה המעביר שינה נאמרת בלשון יחיד. ובהגהות הגרי"פ לרבי ישעיה פיק זצ"ל תמה מדוע לשנות מנוסח הרמב"ם והרי"ף והרא"ש שהכל בלשון יחיד. ומ"מ כ' שבכל הסידורים נדפס כמג"א, וכ"כ בערוך השלחן שהמנהג כמג"א אף שלא נדע הטעם.

ובשבה"ל כ' להצדיק המנהג, שתפלה זו היא תפלה ליחיד ולכלל על תורה והצלה מיצה"ר וכו'. ובסידור יעב"ץ מכת"י כ' שגם מי שלא מברך המעביר שינה יאמר יה"ר עד סופה ויסמיכנה לברכת הנותן לשכוי בינה ע"כ. וע"כ אומרים אותו הציבור עם מי שהוציאם.

ה. מ"ב סי' תצ"ד סק"א, ועיין במ"ב (סי' ח' סקמ"ב).

בעצמי רגיל מאבותי ורבותי להתפלל מיד בעלות השחר, דרך התעוררות וחמימות הלב וברוב עם.
 ויש נוהגים להתפלל מאוחר יותר בזמן הקבוע לכל שבת ויו"ט, והם הולכים לישון לאחר עלות השחר.
קריאת התורה - נוהגים לקרוא מגילת רות^ח לאחר תפלת שחרית לפני קריאת התורה.
מוציאים שני ס"ת, ולאחר שקראו לכהן לעלות, מורידים את המעיל מהס"ת ומכסין אותו, ואומרים אקדמות. ואח"כ עולה הכהן ושאר הקרואים.^ט
הציבור עומד בקריאת עשרת הדברות.

- ו. שבט הלוי (ח"י סו"ס מ"ט). לא אמרו פיוטים בשחרית כמנהג הקהילות שלא אמרו משום טירחא דציבורא. ובמוסף אמרו את הקטע האחרון, "אז שש ושלש עשרה מצוות".
- ז. שבט הלוי (ח"י סי' מ"ט), וע"ש בביאור ההיתר לישון שינת קבע קודם תפלת שחרית, דלגבי קר"ש יש עצה לקרות בתחלת זמנה משיכיר ולגבי תפלה מצוה להעמיד שומר שיעירנו וכמש"כ בתשובות בנין עולם (סי' א'). וגם באין לו שומר, כיון שעושים כן כדי שיתפללו כראוי ובלא זה אין תפלתם תפלה כלל, ע"כ עדיף ספק קטן שמא יאחר, מספק רגיל של לא להתפלל כלל ע"ש.
 [והנוהגים כן לא יצאו ידי חובת הברכות בעלות השחר, אלא יברכו לעצמם כשיקומו לתפלת שחרית].
- ח. רמ"א סי' ת"צ ס"ט. ולאחר המגילה אומרים קדיש שלם בלי תתקבל (לבוש סי' ת"צ ס"ה). [בשנותיו האחרונות הנהיג מרן זצ"ל לקרוא מגלת רות ממגלה הכתובה ע"ג קלף, ובלי ברכה. ואמר שכן נהג הגרי"צ דושינסקי זצ"ל לקרוא ממגילה הכתובה על קלף, אמנם הגרי"צ דושינסקי זצ"ל נהג לקרוא את המגילה בברכה].
- ט. שערי אפרים (שער ד' סט"ו) וסידור יעב"ץ, וכן המנהג בזמנינו שאין אומרים את האקדמות אחר שבירך הכהן ברכת אשר בחר בנו.
- י. שערי אפרים (שער ז' סל"ז) [ועי' בכה"ח סי' תצ"ד סק"ל]. ובאמירת ההפטרה לא הורה מרן זצ"ל לעמוד, (עי' מ"ב סי' תצ"ד סק"ד) שיש נוהגין שמי שקורא עם המפטיר עומד).

הזכרת נשמות - לאחר קריאת התורה והפטרה, מזכירים נשמות, ואומרים אב הרחמים.

קידוש

מאכלי חלב - נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות יא.
 ונהוג לאכול בבוקר אחר התפלה מיני מזונות של חלב. ואח"כ אוכלים סעודת בשר יב. ונהוג להפסיק חצי שעה בין אכילת החלב לאכילת הבשר.
 גבינה צהובה - הוראת מרן זצ"ל שאחר אכילת גבינה צהובה גם של זמנינו יש להמתין שש שעות, וגם כנמסה ע"י חום [כגון משולים], וע"כ לא יאכל בקידוש בבוקר גבינה צהובה אם סעודת הבשר בתוך שש שעות יג.
 קידוש - אומר הפסוקים אלה מועדי ה' וגו', וידבר משה את מועדי ה' וגו'.

- יא. רמ"א סי' תצ"ד ס"ג, וע"ש ברמ"א ובמ"ב בטעם המנהג.
 בקהלות הגליל העליון [אוברלנד] שבהונגריה נהגו לאכול בליל שבועות סעודת חלב בלא בשר, וביום אכלו סעודת בשר. ויש שהקפידו לאכול בשר בליל שבועות שסברו כי גם בליל שבועות מצוה לאכול בשר, עי' בשלה"ק מסכת שבועות, ועי' בדרכ"ת (יור"ד סי' פ"ט ס"ק י"ט).
 יב. ויש להזהר בדיני הרחקה בין חלב לבשר כמו בשאר ימות השנה. ומגבינה רכה לבשר נהוג להמתין חצי שעה.
 יג. מבית לוי יורה דעה הלכות בב"ח משו"ת שבה"ל (ח"ב סי' ל"ה) להחמיר בזה כיון שהיא קשה, וגם קשה לדעת איזו שהתה ששה חדשים, ואיזה לא. [ובשם המנחת יצחק זצ"ל שמעתי שיש להחמיר בזה, כיון שיש לומר שהחומרים שמכניסים היום לגבינה עושים במשך חודש את אותה פעולה שנעשתה בעבר במשך ששה חדשים].

סימן ה'

אמרו חג

תפלת שחרית - אין אומרים תחנון לכל הדיעות^א. ויש מנהגים שונים באמירת
למנצח באמרו חג^ב.
נישואין באמרו חג - אין החתן והכלה מתענים. אבל בימים שאחריהם
מתענין^ג.
תחנון בימי ההשלמה - נהג מרן זצ"ל שלא לומר תחנון בימים שאחרי החג
כולל יום י"בד.
שבת אחרי שבועות - אותם שאין אומרים תחנון בימי השלמה, אין אומרים
בשחרית אב הרחמים, ולא צדקתך צדק במנחה.

א. רמ"א סי' תצ"ד ס"ג.

ב. יש מנהגים שונים בזה. עי' בסידור יעב"ץ, ובליקוטי מהרי"ח. ועיקר המנהג אצל
מרן זצ"ל היה שלא לומר.

ג. עי' סי' תקע"ג ומ"ב (סק"ז), ועיין לעיל מנהגי חדש סיון הערה ה'.

ד. עי' מ"ב (סי' קל"א ס"ק ל"ו) דיעות בזה. ועי' ליקוטי מהרי"ח. ויש שדנו לגבי
יום י"ג, ובאר"י שנוהגים יו"ט יום אחד, אומרים תחנון בי"ג.

ידיעות נחוצות לערב יום טוב

כיריים של גז - בכיריים החדשות שעם פתיחת ברו הגז המצת מוציא ניצוצות ומדליק את הגז, הרוצה להשתמש ביו"ט עליו להוציא את התקע בערב יו"ט מהחיבור לחשמל.

שבת ולא הוציא אין להדליק ביו"ט אלא ע"י נכרי, והישראל יניח ע"ג האש, שלא יאסר משום ביטול עכו"ם. [ואין לסמוך לכתחלה להקל אם יש גם גפרור בשעה שמדליק].

שעון שבת - יש לזכור להכין בערב יו"ט את שעון השבת לזמן שמתאים לליל שבועות. [מזן זצ"ל לא הוה ניהא ליה לשנות את השעות בשעון ביו"ט, מחשש שיכוא עי"ז לחילול יו"ט, ויש שעונים שיתכן שמזן הדין אסור]. ובשעון אלקטרוני ודאי שאסור.

חיתוך נייר אלומיניום להנחת מאכלי חלב - אין להניח מאכלי חלב ע"ג הפלטה שמניח עליה משך כל השנה מאכלי בשר, ומי שרוצה להניח מאכלי חלב ביו"ט יחתוך מערב יו"ט נייר אלומיניום [רצוי שתי שכבות] שיניח מתחת לכלי החלבי, כדי להבדיל בינו לבין הפלטה הבלועה מבשר.

הדלקת כיריים של גז עם שסתום במחון ביו"ט בשנים האחרונות התקינו בכל הכיריים של גז ממעמי במיחות, [כדי שבמקרה שהלחבה תיכבה לא תהיה דליפת גז], שבעת ההדלקה נעשה מעגל חשמלי שפועל כל זמן שיש אש וחום, וכאשר האש אינה דולקת נפתח המעגל ומפסיקה זרימת הגז. השסתום פועל גם בלא חיבור לחשמל.

הוראת מזן זצ"ל, שמותר [להעביר מאש דלוקה] להדליק את הגז ביו"ט.

ה. אף לדעת החזו"א שיש בעשית מעגל חשמלי משום בונה, ודעת הרמב"ם (פ"א מהל' יו"ט הל' ב' וד') שמלאכת בונה אסורה מה"ת אף לצורך אכילה. מ"מ לדעת תוספות שבת (צ"ה. ד"ה והרודה) נאמר גם במלאכת בונה מתוך שהותרה לצורך הותרה שלא לצורך ואינו אסור אלא מדרכנן. והמג"א (סי' תק"א סקי"ג) כתב דהא שכ' בשו"ע שמותר להסיק בכלים שלמים אף שסותר כלי, כי מה שנעשה תוך כדי ההבערה ואינו פעולה בפ"ע מותר, וה"נ בניד"ד. וכן יש לצרף דהוי מכשירי אוכל נפש שא"א לעשותם מערב יו"ט, דמותר ואין מורין כן. (סי' תק"ט ס"א ברמ"א).